

til den Tanke; thi det vil, naar Kunstneren i Virkeligheden for Diebliffet er saa heldig stillet, at Ingen tillader sig at eftermale et Vasrelief paa en Theekop uden hans Samtykke og hvad der her er Hovedsagen, at betale ham derfor, saa vil det være aldeles unødvendigt ved Lov at formene det, og jeg er derved bleven bestyrket i den Formening, at det vilde være rettest enten at opgive Loven eller at indskrænke den til de praktiske Forhold. Jeg skal ikke nægte, at for mig er det en Situation, der er uventet, at jeg skal staae her som Barbariets Talsmand, og det endog saa i den Grad, at den ærebe hte Landsthingsmand for 2den Krebs (Christensen) med dyb Gysen saae hen til den Plet, jeg var ifærd med at paaføre vor Lovgivning. Jeg har tidligere været udsat for den Bestylning at være kunstgal, og jeg skal ikke nægte, at det forekommer mig, at den Situation, hvori jeg nu er, er uventet, medmindre det skulde være, at jeg paa mine gamle Dage var bleven Barbar, eller ogsaa at Udvalget — thi Enhver er jo sig selv nærmest — har havt altfor bløde Hjertes ligeoverfor Kunstakademiets meget naturligt eensidige og maaskee noget nerveuse Opfattelse af disse Forhold. Det stiller jeg imidlertid hen; men jeg vil ikke kunne gaae ind paa Loven, naar § 7 gaaer ud.

Ordføreren: Ja, det høie Thing vil kunne begribe, at det ikke er med glade Følelser, at jeg tager Ordet, efterat have hørt saadanne Udtalelser fra den høitærede Indenrigsminister. Det gjør mig ondt, om disse Forhandlinger skulle ende med, at hvad vi hibiil have udrettet i Sagen, bliver et Intet, og at hvad den høitærede Minister ved denne Lov har villet udrette for Kunsten i vort Fædreland, foreløbig skulde blive til Intet. Da den høitærede Minister i Udvalgets Møde just ikke var fornøjet med, at Udvalget ikke i Alt deelte hans Betragtning af Kunsten, og bragte i Forflag, at man jo kunde indskrænke sig til at give en Eftertrykslov for Kunsten, en Paragraf 2, som den Lovudkastet har, da mødte dette ingen Sidsigelse, det blev tværtimod af Udvalget, som ogsaa dets Betænkning udtaler, anseet som det eneste virkelig Praktiske; thi at den dygtige Maler i sig selv og i sit Arbeides Fortrinlig-

hed har et Bærn imod, at Ingen let berøver ham Fordelen . . .

Formanden: Maa jeg gjøre den ærebe Ordfører opmærksom paa, at det har været en anerkjendt Praxis her i Thinget ikke at berøre, hvad der er foresaldet i Udvalgsrapporterne.

Ordføreren: Med den høitærede Formands Tillabelse maa jeg bemærke, at det ikke er mig, der er begyndt med at give Meddelelse om, hvad der er foresaldet i Udvalget, men derimod den høitærede Indenrigsminister. Jeg indskrænker mig kun ganske simpelt til at give en faktisk Oplysning i den samme Retning som den høitærede Minister; men jeg skal naturligviis med Fornøielse unblade at gaae videre i saa Henseende.

Formanden: Jeg beklager at have overhørt, at den høitærede Minister kom ind derpaa.

Ordføreren: Jeg skal bemærke, at Udvalget og dets Ordfører, og jeg tør næsten troe hele Thinget, ere fuldkommen enige i, at den praktiske Side af Sagen netop er Bestemmelsen i § 2. Men derfor meente vi ikke, at vi behøvede at udvotere Ministerens § 1; vi meente, at det kunde være aldeles i sin Orden, at en Lov, der vilde værne om Kunsten, begyndte med en Udtalelse af Kunstnerens almindelige Ret i Samfundet, og da naturligviis dermed, at han har Krav paa, at idetmindste i hans Levetid ingen Eftergjørelse af hans Arbejder og dermed mulig en Krænkelse af hans Værd, men ganske vist af hans Fordeel finder Sted, den Fordeel, han selv kan have af at gengive sit Værd i flere Stikfælsler. Jeg for mit Vedkommende skulde slet ikke have havt Noget imod, om Loven i det Væsentligste havde indskrænket sig til at give Regler for den egentlige Gjengivelse af Kunstværker, for Kunstnerens Berettigelse i saa Henseende. Ondt gjør det mig ogsaa, at den høitærede Minister har fundet, at vi skulle have stillet os paa et saa aldeles eensidigt Standpunkt i denne Sag, og at vi skulle af et eensidigt Hensyn, maaskee ogsaa noget nervøst have viist os for høielige ligeoverfor Kunstakademiets Anskuelse i denne Sag. Det høie